

Joves compromesos en la tasca evangelitzadora

Són molts els laics que presten un servei a les parròquies, però cal fer un pas més. És necessari que infants, joves i adults esdevinguin protagonistes de la missió evangelitzadora de l'Església, des de la parròquia i en els diferents àmbits de la vida.

El segon objectiu de l'actual Pla pastoral diocesà 2010-2013 es proposa «urgir en els cristians i cristianes laics el compromís social pel Regne en la nostra societat d'avui i d'aquí.» «És un objectiu cabdal», afirma Mn. Jordi Vila, delegat diocesà d'apostolat seglar, «perquè la nova evangelització que necessita el nostre món només es podrà dur a terme si els laics n'assumeixen el protagonisme.» Els homes i dones d'avui només es poden trobar amb Jesús si algú els en parla amb un llenguatge actual, i, sobretot, si el veuen encarnat de nou en el testimoni de les persones que es mouen en els seus mateixos ambients, explica Mn. Vila.

«Avui dia, gràcies a Déu, hi ha molts laics i laiques que col·laboren en tasques i serveis eclesials. Però amb això no n'hi ha prou. Cal que passin de sentir-se col·laboradors del mossèn a coresponsables de la missió de l'Església, i, en el si d'aquesta missió, protagonistes de la tasca evangelitzadora en el món familiar, laboral, cívic, etc.»

Els Grups de Vida Cristiana són les petites comunitats de laics i laiques que es troben en una parròquia i que, acompanyats pel mossèn, fan un camí de creixement en formació, espiritualitat i compromís.

Tot seguit els presentem un testimoni de la Núria i la Mar Margalef, del grup de joves de

la Parròquia de Sant Pau de Tarragona.

Una proposta als joves des de la Parròquia: «Llença-t'hi!»

«Molts cops una pregunta, una idea, un compromís pot obtenir una negativa, però el que està clar és que si aquest camí no es planteja, és impossible que algú pugui acceptar-lo i dir sí. El setembre de 2004, després de confirmar-se al juny, a tots els joves se'ls va fer una proposta des de la Parròquia: iniciar un grup de joves. Ja s'havia intentat anys enrere, però cap jove no s'hi havia quedat. La Mar va ser una de les que va dir que sí. Eren unes tres noies i el responsable era el jove que havia estat el seu catequista de confirmació. Ben bé no se sap el perquè d'aquell sí, però s'hi estava bé, sentint-se acollida i començant a prendre consciència que una noia de 16 anys podia actuar.

»El responsable, amb el mossèn com a consiliari, preparava les dinàmiques i les reflexions que es feien setmanalment tenint el document Mirada Nova, la proposta del Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i les Illes Balears (SIJ) com a referència. Durant el primer any hi va haver molts dies que només hi era ella mateixa i el responsable, tot i així no es va deixar de fer.

»El grup, any rere any, va anar creixent amb joves que s'acabaven de confirmar i alguns que eren

més grans i buscaven allò que nosaltres estàvem creant. Quan es va confirmar, per exemple, s'hi va afegir la Núria, dos anys més petita. Vam començar a programar sortides de cap de setmana per aprofundir temes i promoure la convivència entre els joves, activitats trimestrals per als joves de confirmació i ajudar en allò que poguéssim a la comunitat. A poc a poc vam anar veient com el grup ens aportava molt. A mesura que alguns dels membres van anar a estudiar a altres ciutats, alguns dies érem pocs a les sessions, i la veritat és que això ens desanimava una mica, però igualment continuàvem, ja que si ho deixàvem, com podríem esperar que un jove vingués?

«Els grups ens aporten a tots un moment per a compartir experiències, dubtes, crítiques i reflexions.»

»A partir de 2009 les sessions i la responsabilitat sorgia del propi grup, tenint sempre com a consiliari el mossèn. Vam crear unes fitxes de treball per als altres joves que les vam anomenar

Llença-t'hi. La idea va sorgir arran d'una conversa amb el primer consiliari del moviment Hora 3, el P. Pere Codinachs. L'objectiu és arribar amb aquest tríptic a les preguntes que es plantegen els joves, i acompanyar-los en la reflexió. Fins al moment n'hem publicat tres els quals es poden veure al bloc del nostre grup de joves (<http://jovesspautarragona.blogspot.com/>).

»La nostra Parròquia ofereix als adolescents de 14 anys dos anys de formació en sessions setmanals d'hora i mitja guiades per monitors de l'esplai. És el que anomenem Esplai de Joves. Les dinàmiques s'intercalen amb jocs, reflexions i activitats més de grup de joves. D'aquesta manera el pas d'adolescent a jove es fa més fàcil, i la persona es comença a introduir en activitats diferents. Als 16 anys s'ofereix començar en els grups de joves com a tals. Són dos anys d'iniciació en què el grup té un responsable, el qual pertany a un dels grups de joves grans. La idea és que el grup s'iniciï en les dinàmiques d'una manera guiada i acompanyada, i al cap d'aquesta iniciació pugui dirigir-se per ell mateix, amb l'ajuda del consiliari. Actualment, de grups de joves de grans n'hi ha dos, les sessions són d'una hora a la setmana i s'hi intercalen debats de temes escollits pel grup, estudi d'Evangelis, sortides...

»La formació en els grups de joves queda complementada per l'opció del voluntariat en diferents serveis de la Parròquia: Càritas, ajuda al Tercer Món (Finestra al món), acompanyament dels malalts i l'Esplai. Aquest últim és el més enfocat a joves.

Cap a on anem: present i futur

»Cal anomenar, en especial, el nostre rector. És ell qui va fer la proposta inicial, qui ens guia i creu

en nosaltres. És qui més manté i valora el nostre esforç fent-nos sentir útils i estimats, de manera que nosaltres pretenem transmetre el mateix als altres. Els grups ens aporten a tots uns moments per a compartir experiències, dubtes, crítiques i reflexions. Escoltant-nos i aprenent a actuar en conseqüència amb les nostres creences i continuant el nostre coneixement en Jesús, sabent que no estem sols en el que fem i pensem.

»El treball amb joves, com amb les persones, no es pot estandarditzar, continuem sent persones que tenim el nostre creixement únic en la fe i la vida. La nostra feina com a responsables consisteix a acompanyar-los, preocupar-nos per ells, fent-los avançar al seu ritme mentre es fan grans. Donant-los la confiança i seguretat que tots necessitem, aquella que permet ser un mateix i adonar-se que, com tothom, tenim alguna cosa a fer en el món, aconseguint, a cada pas, millorar-lo i canviar-lo.

El nostre repte en aquest moment és iniciar-nos personalment i comunitàriament en la metodologia i l'esperit de l'Acció Catòlica. Pensem que així pren forma l'Acció que el pla pastoral de l'arxidiòcesi 2010-2013 proposa per a la pastoral de joventut. Ajudem

perquè en la nostra Parròquia adquirim un projecte de formació que ens serveixi per a concretar el que ha estat exposat en aquest escrit, el nostre projecte.»

Partint d'aquesta experiència explicada per dues joves de la Parròquia de Sant Pau, Mn. Jordi Vila, delegat diocesà per a l'apostolat seglar, planteja algunes pistes de cara a la creació de grups de vida cristiana.

Com posar en marxa un Grup de Vida Cristiana?

— Es pot partir d'un grup que ja existeix: equip de catequistes o de Càritas, grup d'estudi bíblic, catequesi d'adults o de postconfirmació, grup de pares d'infants... o bé començar un grup nou.

— La iniciativa pot sorgir del mossèn o d'algunes persones, amb el vistiplau del mossèn.

— És molt convenient que de bon començament el grup es vinculi a una parròquia.

— Cal que el grup tingui un o dos representants/secretaris.

— Cal posar-se en contacte amb la Delegació diocesana d'apostolat seglar o amb la Delegació diocesana de pastoral de joventut, que ofereixen materials, formació i suport per als grups. ✠

